

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 49Csp/206/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1517216698
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Natália Kolláriková
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2018:1517216698.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V v konaní pred sudkyňou JUDr. Natáliou Kollárikovou, v právnej veci žalobcu: TELERVIS PLUS a.s., so sídlom: Staré Grunty č. 7, Bratislava, IČO: 35 717 769, zastúpený advokátom: JUDr. Alan Strelák, so sídlom: Na vršku 12, Bratislava, proti žalovanému: F. H., nar. X.X.XXXX, bytom P. XX, M., o zaplatenie 497,50 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 497,50 Eur spolu s úrokom z omeškania v sadzbe 5,05% p.a. zo sumy 497,50 Eur odo dňa 8.3.2016 do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi sa p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajší súd dňa 09.11.2017 sa žalobca domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 497,50 Eur spolu s úrokom z omeškania v sadzbe 5,05% p.a. zo sumy 497,50 Eur od 08.03.2016 do zaplatenia z titulu záväzku zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. Z zo dňa XX.XX.XXXX, zároveň žiadal priznať i náhradu trov konania.

2. Žaloba bola zdôvodnená tým, že strany sporu uzatvorili dňa XX.XX.XXXX Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. Z na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 500 Eur bezhotovostne, a to prevodom na účet uvedený žalovaným v Žiadosti o prevod finančných prostriedkov, ktorá tvorí súčasť zmluvy. Vzhľadom na to, že žalovaný neplnil úhradu splátok riadne a včas v zmysle splátkového kalendára bol žalobcom upozornený, predžalobnou upomienkou zo dňa 03.04.2016, na možnosť uplatnenia práva žalobcu žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. Následne žalobca zaslal žalovanému Oznámenie o zosplatnení záväzku zo dňa 08.05.2016, v ktorom mu oznámil, že celý dlh sa stal splatným ku dňu 07.03.2016. Po zosplatnení záväzku zo zmluvy o úvere žalovaný žiadnu ďalšiu úhradu nevykonával. Suma neuhradených splátok predstavuje rozdiel medzi dlžnou čiastkou 500 Eur - uhradenou sumou 2,50 Eur.

3. Žalovanému bola žaloba s prílohami, procesné poučenie ako i výzva na vyjadrenie sa k žalobe doručená do vlastných rúk dňa 15.12.2017. Žalovaný sa k podanej žalobe, jej prílohám nevyjadril, v konaní zostal nečinný, žiadne prostriedky procesnej obrany v konaní neuplatnil.

4. Na nariadený termín pojednávania sa bez ospravedlnenia žalovaný nedostavil, súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalovaného podľa ust. § 180 CSP.

5. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením obsahu listinných dôkazov a to najmä: Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. Z zo dňa XX.XX.XXXX, predžalobnou upomienkou zo dňa 03.04.2016,

oznámením o zosplatnení úveru zo dňa 08.05.2016 ako aj ostatným na vec sa vzťahujúcim spisovým materiálom prečítaním a zhodnotiac vykonané dôkazy jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti, starostlivo prihliadol na všetko, čo počas konania vyšlo najavo a zistil tento skutkový stav veci:

6. Dňa XX.XX.XXXX uzavreli strany sporu Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. Z na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému dňa 16.10.2015 úver vo výške 500 Eur za vyčíslený úrok v sume 100 Eur a servisný poplatok v sume 45 Eur. Úver v zmysle zmluvy predstavuje 20% poskytnutej istiny a servisný poplatok 9 % z istiny. RPMN bola v zmluve uvedená v sadzbe 50,22% a priemerná RPMN v sadzbe 33,96%. Zároveň sa strany sporu dohodli, že žalovaný bude sumu 645 Eur splácať spolu v 13 mesačných splátkach, pričom výška prvých troch splátok bola dojednaná na sumu 2,50 Eur a nasledovných desiatich na sumu 63,75 Eur (istina predstavuje 78,43%, úrok 14,51% a servisný poplatok 7,06% z každej jednotlivéj splátky).

7. Prvá splátka bola splatná 10. deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia až do úplného vyrovnania bola splatná 30.deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, pričom po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky je veriteľ oprávnený žiadať vrátenie celej dlžnej sumy spolu a úrokmi. Konečná splatnosť vyjadrená presným číselným údajom v zmluve uvedená nebola.

8. Žalovaný čerpal peňažné prostriedky v celkovej výške 500 Eur, z čoho uhradil splátky v sume 2,50 Eur.

9. V predžalobnej upomienke zo dňa 03.04.2016 žalobca upozornil žalovaného na porušenie zmluvných povinností, výšku neuhradenej sumy 132,50 Eur. Vyzval žalovaného na úhradu sumy 132,50 Eur v lehote do 5 dní od doručenia výzvy pod sankciou zosplatnenia celej pohľadávky. V oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 08.05.2016 žalobca oznámil žalovanému, že celý dlh v sume 642,50 Eur sa stal splatný dňa 07.03.2016. Po zosplatnení úveru už žalobca neevidoval žiadnu platbu od žalovaného.

10. Súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci sa jedná o spotrebiteľský úver, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka, ako aj Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

11. Podľa ust. § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

12. Podľa ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

13. Podľa ust. § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa ust. § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

16. Podľa ust. § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

17. Podľa ust. § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

18. Podľa ust. § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

19. Podľa ust. § 9 ods. 1, 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch:

(1) Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

(2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

20. Podľa ust. § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods.1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

21. Súd dospel k záveru, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. Z zo dňa XX.XX.XXXX uzavretá medzi stranami sporu je spotrebiteľskou zmluvou na základe vyššie uvedených zákonných ustanovení.

22. V danom prípade zmluva o úvere je uzavretá medzi podnikateľom a spotrebiteľom a má podobu štandardnej formulárovej zmluvy, ktorá je typická tým, že sa uzatvára vo viacerých prípadoch a že spotrebiteľ spravidla jej obsah nemení vzhľadom na formulárovú predtlač. Teda spotrebiteľ buď prijme podmienky zmluvy, ktoré si dodávateľ sám v predstihu, teda bez časového stresu podľa svojej predstavy naformuloval, alebo zmluvný vzťah nevznikne. Nemali by byť tiež žiadne pochybnosti, že za takéhoto stavu je spotrebiteľ z hľadiska informovanosti a vyjednávacej pozície slabšou stranou zmluvného vzťahu.

23. Súd zistil, že Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. Z zo dňa XX.XX.XXXX v zmysle ustanovení § 9 ods. 2 písm. f), k) Zákona o spotrebiteľských úveroch (ďalej aj ako ZoSÚ) neobsahovala všetky náležitosti vyžadované citovanými ustanoveniami, t.j. dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

24. Predmetná obligatórna náležitosť § 9 ods. 2 písm. k) predstavuje údaj dôležitý pre spotrebiteľa, keďže pomáha spoznať ako konkrétne budú náklady spojené so spotrebiteľským úverom uhrádzané. Spotrebiteľ pri podpise zmluvy je v dôsledku absencie predmetnej obligatórnej náležitosti zmluvy o úvere, znevýhodnený v tom, že si nemôže vytvoriť jednoznačný a správny úsudok z hľadiska nákladovosti úveru, presnejšie jeho splácania, vrátane možnosti porovnania tohto údaja s úvermi iných poskytovateľov úverov, za účelom posúdenia či poskytnutý úver je pre neho výhodný alebo nie. Túto chýbajúcu obligatórnu náležitosť nenahrádzajú ostatné iné údaje obsiahnuté v zmluve, ako ani údaj o RPMN.

25. Predmetné zákonné ustanovenie predstavuje implementáciu ustanovení smernice (Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS v znení korigenda k smernici Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, ďalej len „smernica“) do slovenského právneho poriadku, pričom ide o úplnú harmonizáciu smernice. Podľa článku 10 ods. 1 písm. h/ označenej smernice má zmluva obsahovať výšku, počet a

frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia.

26. ZoSÚ však jednoznačne svojou úpravou ide nad rámec smernice a vyjadruje požiadavku rozčlenenia splátky. Zrejmý konflikt medzi smernicou a zákonom bol riešený aj v rozhodnutí Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 vo veci Home Credit Slovakia, a.s. proti Z. M., ktorý potvrdil, že smernica skutočne takéto členenie nepožaduje. V sporoch medzi jednotlivcami je priamy účinok smernice v zásade vylúčený. Vnútroštátne súdy sú síce povinné vykladať národné právo vo svetle znenia a účelu smernice, avšak tento výklad nie je absolútny, pretože eurokonformný výklad zákona nemôže nahradiť jeho výslovné znenie (v opačnom prípade by šlo o výklad contra legem).

27. Napriek tomu, že členské štáty nie sú oprávnené prijímať odchylné ustanovenia od smernice, teda nemajú zahŕňať do zmluvy o úvere iné náležitosti než uvedené v článku 10 ods. 2 smernice, ZoSÚ však nad rámec smernice požaduje rozčlenenie splátky. Gramatický, ale aj teleologický výklad neumožňujú prijať záver, že predmetné zákonné ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo 146/2017).

28. Zámerom zákonodarcu (vyjadrenom už v úvodnej časti dôvodovej správy k ZoSÚ) síce bolo transponovať smernicu v celom rozsahu a nepochybne nebolo, aby ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ bolo v rozpore s článkom 10 ods. 2 smernice. Do „konfliktu“ sa zákon so smernicou dostal v dôsledku priznania vyššej ochrany spotrebiteľa, stanovením požiadavky rozčlenenia splátky na istinu, úroky a iné poplatky, aby spotrebiteľ mal vedomosť v akej výške bude platiť istinu (v akej časti splátky ju veriteľ započíta na zaplatenie istiny) a v akej výške na úroky a ostatné poplatky. Až na základe rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia proti Z. sa tento konflikt smernice a zákonnej úpravy, stal zákonodarcovi známy, konštatovaním, že smernica bráni členským štátom, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 smernice. Zámer zákonodarcu transponovať smernicu v celom rozsahu bol teda naplnený, ale keďže zákonodarcu postupoval tak, že sa dostal nad prípustný rozsah Smernice a následne (po označenom rozhodnutí Súdneho dvora Európskej únie) zosúladiť smernicu a vnútroštátnu úpravu zákonom (zákon č. 279/2017 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v znení oznámenia o oprave chyby č. 299/2017 Z. z.), ktorým došlo i k zásadnej zmene legislatívneho textu ustanovenia § 9 ods. 2 písm. i/ (pôvodne k/) ZoSÚ s účinnosťou od 1.5.2018. Termín „splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ bol nahradený slovami „frekvenciou splátok“. Podľa dôvodovej správy k tomuto novelizovanému zneniu zákona vypustenie uvedenej náležitosti zmluvy bolo nevyhnutné z dôvodu záverov rozsudku Súdneho dvora Európskej únie C-42/15, inak by Slovenská republika šla nad rámec podmienok stanovených smernicou.

29. Z porovnania prvotnej vnútroštátnej právnej úpravy (historický výklad) tejto náležitosti zmluvy (Zákonom č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov) s jej právnou úpravou ZoSÚ do 30.4.2018, vyplýva jej totožná formulácia (výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov), ktorou zákonodarcu podľa dôvodovej správy k zákonu (č. 568/2007 Z. z. ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti, Notársky poriadok, v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov), ktorým sa zaviedlo rozčlenenie splátky, vyjadril (po prvý krát) zámer zvýšiť informovanosť spotrebiteľa úpravou náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Konkrétne takým spôsobom, že spotrebiteľ musí byť informovaný v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti splácať istinu, úroky a iné poplatky, vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Preto nemožno preklenúť eurokonformným výkladom, že ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ len spresňuje, čo splátka zahŕňa. Zámer zákonodarcu vyplývajúci z dôvodovej správy k ZoSÚ je potom už nezmenený a podľa dôvodovej správy k zákonu č. 279/2017 Z. z. (ktorým sa od 1.5.2018 novelizuje aj sporné ustanovenie ZoSÚ) zosúladienie je odôvodnené potrebou legislatívnej zmeny z dôvodu, že ZoSÚ ide nad rámec smernice.

30. Dve rôzne zákonné formulácie predmetnej obsahovej náležitosti zmluvy ZoSÚ (do 1.5.2018 a po uvedenom dátume), nemôžu smerovať k jednému výkladu (porovnaj podnet Krajského súdu v Prešove

na zaujatie Stanoviska občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozsudok Krajského súdu v Trnave z 29.5.2018 sp. zn. 10Co/120/2017).

31. Z § 11 ods. 1 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že v prípade, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 cit. zákona, okrem iných aj písm. f),k), tak sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

32. Z vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu veci vyvodil súd ten právny záver, že žaloba o zaplatenie sumy 497,50 Eur s príslušenstvom bola podaná dôvodne, keď si žalobca v konaní uplatnil rozdiel medzi poskytnutým úverom 500 Eur a uhradenou sumou 2,50 Eur, t.j. 497,50 Eur. Súd zaviazal žalovaného na zaplatenie žalovanej istiny v sume 497,50 Eur.

33. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

34. Nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania s úhradou peňažného dlhu, súd zaviazal žalovaného i na zaplatenie zákonného úroku z omeškania v súlade s § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v sadzbe 5,05% ročne z priznanej istiny odo dňa omeškania s splnením peňažného dlhu až do úplného zaplatenia.

35. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

36. Vzhľadom na to, že v konaní mal žalobca plný úspech vo veci, súd postupujúc v zmysle § 255 ods. 1 CSP, mu priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

37. Týmto rozsudkom bolo v súlade s § 262 odsek 1 CSP rozhodnuté o nároku na náhradu trov konania. Po jeho právoplatnosti v zmysle § 262 odsek 2 CSP súdny úradník samostatným uznesením rozhodne o výške náhrady trov konania.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, v dvoch vyhotoveniach, o odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Bratislave.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.
Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).
Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolaie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).